

Úlohy 1. kola 60. ročníku fyzikální olympiády. Kategorie C

1. Tři turisté a jedno kolo

Karel, Luboš a Michal si naplánovali výlet z místa A do místa B, která jsou od sebe vzdálena $s = 22$ km. Pěšky jde každý z nich rychlostí $v_0 = 5 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$, na kole každý jede rychlostí $4v_0$. Když na jednom kole pojedou dva, pak jedou rychlostí $3v_0$.

- Jak dlouho bude výlet trvat, když Karel nejprve převeze Luboše a pak se vrátí pro Michala, který mezitím šel pěšky?
- Navrhněte způsob přepravy tak, aby doba výletu byla co nejkratší, a určete tuto dobu.

2. Tři válce

Těleso je složeno ze tří sousých válců ze stejného materiálu, různého průřezu a různé výšky. Těleso je zavěšeno na siloměru a ve směru osy postupně ponořováno do kapaliny. Závislost velikosti síly F , kterou ukazuje siloměr, na hloubce ponoru tělesa, je zaznamenána v tabulce. Příčný průřez nejuzšího válce je $S = 10 \text{ cm}^2$. Sestrojte graf závislosti vztlakové síly na hloubce ponoru a pomocí tabulky nebo grafu určete výšky a průřezy jednotlivých válců, hustotu kapaliny a hustotu materiálu, ze kterého jsou válce zhotoveny.

Tíhové zrychlení $g = 9,81 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$.

$\frac{h}{\text{cm}}$	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
$\frac{F}{\text{N}}$	61,6	61,3	61,0	60,7	60,4	60,1	59,8	59,5	59,2	58,9	58,6	58,0	57,4	56,8
$\frac{h}{\text{cm}}$	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
$\frac{F}{\text{N}}$	56,2	55,6	55,0	54,4	54,3	54,2	54,1	54,0	53,9	53,8	53,7	53,7	53,7	

3. Sledování družic

V centru kosmického výzkumu jsou sledovány družice obíhající kolem Země a je zaznamenávána jejich poloha. U jedné z družic, obíhajících po kruhové dráze, bylo zjištěno, že se družice nacházela přesně nad rovníkem na 20° východní délky a na 160° východní délky. Nad severní i nad jižní polokoulí se družice dostává nejvýše nad 40° severní šířky a jižní šířky.

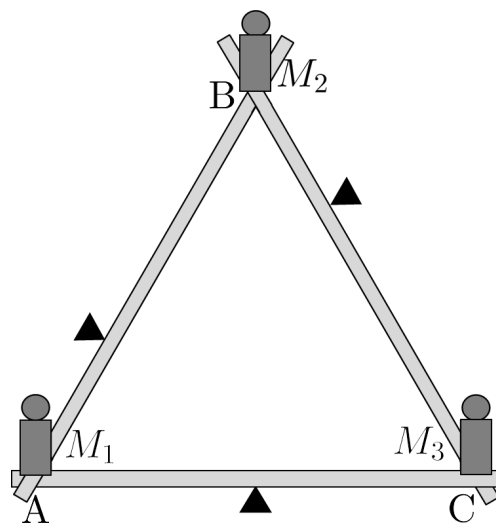
- S jakou periodou T družice obíhá kolem středu Země?
- V jaké vzdálenosti r a jakou rychlostí v družice obíhá kolem středu Země?
- Kolem Země obíhá ve stejné rovině po stejné skloněné kruhové dráze jiná družice. Jaká je úhlová vzdálenost míst jejího přeletu nad rovníkem, jestliže se družice pohybuje úhlovou rychlostí o poloviční velikosti v porovnání s první družicí? V jaké vzdálenosti r_1 a jakou rychlostí v_1 obíhá druhá družice kolem středu Země?

Oběžná doba Země kolem osy je $T_Z = 24$ h, poloměr Země $R_Z = 6,4 \cdot 10^6$ m. Gravitacní konstanta $G = 6,7 \cdot 10^{-11}$ N \cdot m² \cdot kg⁻², hmotnost Země $M_Z = 6,0 \cdot 10^{24}$ kg.

4. Tři páky se závažím

Tři páky zanedbatelné hmotnosti leží jedna na druhé tak, že tvoří rovnostranný trojúhelník ABC. Dvě páky spočívají na podpěrách umístěných v jedné třetině jejich délky, třetí páka na podpěře umístěné v polovině její délky (obr. 1). V bodech A a B jsou umístěna závaží o hmotnosti $M_1 = M_2 = 8$ kg. V bodě C je umístěno závaží o neznámé hmotnosti M_3 tak, že celý systém je v rovnováze.

- Určete, jaká může být hmotnost závaží M_3 .
- Určete velikosti sil F_{AB} , F_{BC} a F_{AC} , které působí na podpěry, pokud by byly hmotnosti M všech tří závaží stejné.

Obr. 1

5. Kalorimetry a součástky

Tepelně izolovaná nádoba – kalorimetr – je až po okraj plná vody o teplotě $t_1 = 19,0$ °C. Když do kalorimetru vhodíme jednu kovovou součástku o hustotě $\rho = 2700$ kg \cdot m⁻³ a teplotě $t = 99,0$ °C, část vody přeteče a teplota vody po ustavení rovnováhy stoupne na $t_2 = 32,2$ °C. Když pokus opakujeme se stejným množstvím stejně teplé vody, ale do kalorimetru vhodíme dvě stejné a stejně zahřáté součástky, bude výsledná teplota v kalorimetru $t_3 = 48,8$ °C.

- Jaká je měrná tepelná kapacita c materiálu, z něhož jsou zhotoveny součástky?
- Jaký je poměr hmotnosti vody v kalorimetru před vhozením součástky a hmotnosti kovové součástky?
- Jaká by byla výsledná teplota t_4 , kdybychom do kalorimetru místo dvou vhodili tři stejné a stejně zahřáté součástky?

Úlohy a) a b) řešte nejprve obecně, část c) řešte pouze číselně s použitím výsledku části a).

Měrná tepelná kapacita vody je $c_v = 4200$ J \cdot kg⁻¹ \cdot K⁻¹, hustota vody $\rho_v = 1000$ kg \cdot m⁻³. Ztráty tepla do okolí a tepelná kapacita samotného kalorimetru jsou zanedbatelné.

6. Praktická úloha: Měření povrchového napětí

Úkol: Porovnejte povrchové napětí destilované vody a vodného roztoku saponátu

- metodou kapilární elevace,
- odtrhovací metodou,
- kapkovou metodou.

Měření proveďte při teplotě laboratoře. Povrchové napětí saponátového roztoku změřte při různých koncentracích (1:10 000, 1:1 000, 1:100) a výsledky porovnejte. Naměřené povrchové napětí čisté vody porovnejte s hodnotou uvedenou v tabulkách.

Pomůcky: Dvě skleněné kádinky, saponátový prostředek na nádobí (např. Jar), destilovaná voda, kapilára, mikrometr, jehla, milimetrové měřítko, laboratorní váhy, stojan, skleněná trubička s nádobkou a kohoutem, závěsný kroužek (nebo kovový rámeček s nataženým drátkem), stoleček nad miskou vah.

Provedení úlohy:

- a) *Metoda kapilární elevace* je založena na porovnání tíhy G sloupce kapaliny vystouplé v kapiláře a síly F vyvolané povrchovým napětím, která tento sloupec udržuje v určité výšce nad okolní hladinou (obr. 2):

$$G = \pi r^2 h \rho g, \quad F = 2\pi r \sigma \cos \vartheta.$$

Jelikož úhel smáčení $\vartheta < 10^\circ$, můžeme psát

$$\cos \vartheta \doteq 1, \quad F \doteq 2\pi r \sigma.$$

Z rovnosti $F = G$ plyne

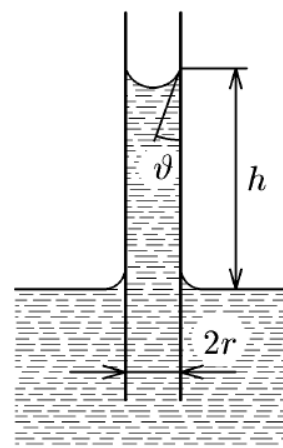
$$\sigma = \frac{h \rho g r}{2}.$$

Do kádinky naplněné zkoumanou kapalinou ponoříme svisle kapiláru, poněkud ji posuneme nahoru a změříme kapilární elevaci h . Průměr kapiláry $2r$ zjistíme pomocí jehly, kterou zasuneme do kapiláry a v místě označeném při okraji kapiláry změříme mikrometrem.

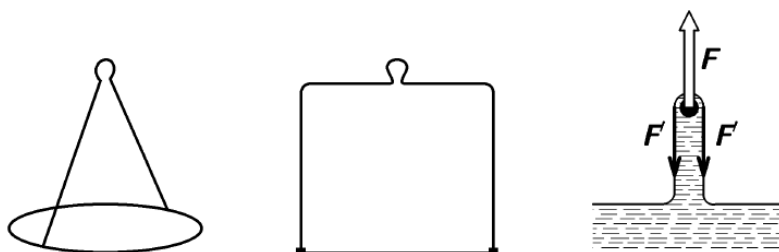
- b) *Odtrhovací metoda* je založena na zjištění síly potřebné k odtržení povrchové blány ulpívající na kroužku (či rovném drátku) délky l vytahovaného z kapaliny, která jej smáčí (obr. 3). Kapalinová blána má dva povrchy a působí tedy silou

$$F = 2\sigma l,$$

kteřou můžeme určit pomocí laboratorních vah.

Obr. 2

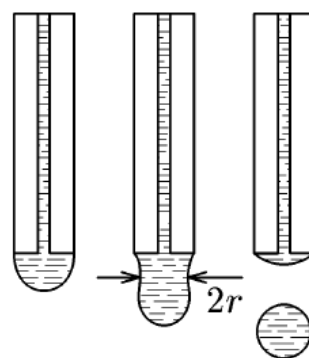

Obr. 3

Nad miskou vah umístíme můstek s kádinkou, ve které je zkoumaná kapalina, a na konec vahadla zavěsíme kroužek nebo rámeček s drátkem a vyvážíme jej. Hladinu kapaliny v kádince upravíme tak, aby se nacházela asi 2 mm pod vyváženým kroužkem. Vychýlíme-li vahadlo, hladina zachytí kroužek a rovnováha se poruší. Sílu povrchového napětí určíme tárováním. Na druhou miskou vah přidáme lehký kalíšek a na něj sypeme zvolna drobná tělíska (táru), až dojde k odtržení kroužku od hladiny vody nebo k vytažení tenkého kapalinového prstence nad hladinu saponátového roztoku. (Jako tárovací tělíska se hodí např. jáhly nebo hořčičné semínko.) Zvážíme hmotnost m samotného kalíšku s tělísky a určíme povrchové napětí

$$\sigma = \frac{mg}{2l}.$$

- c) *Kapková metoda* měření povrchového napětí spočívá v určení poměru hmotností kapek dvou kapalin (měřené a srovnávací) při znalosti povrchového napětí srovnávací kapaliny. Ze silnostěnné skleněné trubičky necháme *velmi zvolna* odkapat stejný počet N kapek měřené i srovnávací kapaliny. Jejich celkové hmotnosti M_1 , M_2 pak zvážíme.

Obr. 4

Tíhová síla působící na kapku v okamžiku odtržení od konce trubičky je rovna síle povrchového napětí:

$$\frac{M_1 g}{N} = 2\pi r \sigma_1 \quad \frac{M_2 g}{N} = 2\pi r \sigma_2,$$

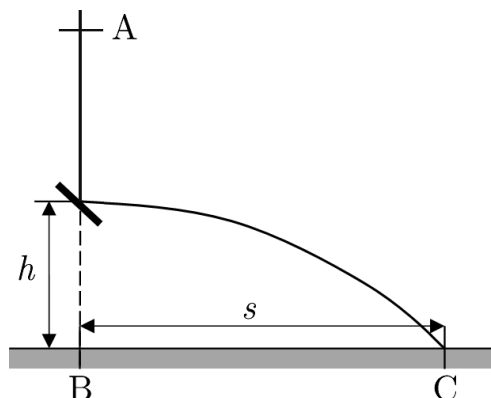
$$\sigma_1 = \frac{M_1}{M_2} \sigma_2.$$

Jako srovnávací kapalinu zvolíme destilovanou vodu.

7. Odražená kulička

Malá kulička volně puštěná z bodu A dopadá na pevnou desku, upevněnou ve výšce $h = 1,20$ m nad vodorovným povrchem Země tak, že svírá s vodorovnou rovinou úhel $\alpha = 45^\circ$. Po dokonale pružném odrazu dopadá na povrch Země v bodě C ve vzdálenosti $s = 4,20$ m (obr. 5).

- Určete celkovou dobu letu kuličky t .
- Určete výšku H , ze které byla kulička puštěna. Úlohy a) a b) řešte nejprve obecně.
- V jaké výšce h_0 nad vodorovným povrchem Země musíme umístit odraznou desku, aby kulička doletěla do maximální vzdálenosti? Určete tuto maximální vzdálenost s_0 . Tíhové zrychlení $g = 9,81 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$.

Obr. 5